

Sygn. akt I CNP 86/06

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lutego 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie ze skargi J. K. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
wyroku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 21 grudnia 2005 r.,

w sprawie z powództwa J. K.

przeciwko D. Z.

o ochronę własności i odszkodowanie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 lutego 2007 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 21 grudnia 2005 r. Sąd Rejonowy uchylił w całości wyrok zaoczny wydany przez ten Sąd dnia 13 czerwca 2003 r. i oddalił powództwo.

W związku ze wskazanym wyrokiem Sądu Rejonowego powód wniósł o stwierdzenie jego niezgodności z prawem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W myśl art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje obligatoryjne zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Przymus adwokacko-radcowski jest wyłączony jedynie w postępowaniu o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego oraz gdy stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa (art. 87¹ § 2 k.p.c.), a ponadto gdy zastępstwo procesowe Skarbu Państwa jest wykonywane przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa (art. 87¹ § 3 k.p.c.). Przymus adwokacko-radcowski obowiązuje w każdym postępowaniu, z wyjątkiem wymienionych postępowań wpadkowych, w tym również w postępowaniu wywołanym skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Przedmiotowa skarga sporządzona i wniesiona została osobiście przez powoda, a zatem bez zachowania przymusu adwokacko-radcowskiego. Z tego względu Sąd Najwyższy odrzucił skargę jako niedopuszczalną (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).